

**VƏZİFƏ SAXTAKARLIĞININ KORRUPSIYA CİNAYƏTLƏRİ VƏ QULLUQ
MƏNAFEYİ ƏLEYHİNƏ OLAN DİGƏR CİNAYƏTLƏRİN BİR NÖVÜ KİMİ
HÜQUQİ TƏHLİLİ**

Aslanov O.R.

Bakı Dövlət Universiteti

Məqalədə korrupsiya və qulluq mənafeyi əleyhinə olan digər cinayətlərdən sayılan vəzifə saxtakarlığının cinayət-hüquqi təhlilindən bəhs edilir. Belə ki, vəzifə saxtakarlığı korrupsiya və qulluq mənafeyi əleyhinə olan digər cinayətlər arasında özünün ictimai təhlükəliliyi, təcrübədə baş vermə tezliyi ilə fərqlənən əməllərdən biridir. Ona görə də, məqalədə vəzifə saxtakarlığı əməli ilə bağlı hüquq ədəbiyyatlarında bəzi müəlliflər tərəfindən səsləndirilən fikirlərə istinad edilməklə, adı çəkilən cinayətin mahiyyət və məzmununa da aydınlıq gətirilir.

Açar sözlər: *Korrupsiya, qulluq mənafeyi, vəzifə saxtakarlığı, rəsmi sənədlər, vəzifəli şəxs, informasiya resursları, sənədlərin saxtalaşdırılması.*

Korrupsiya ilə mübarizə problemi XX əsrin 80-90-cı illərindən etibarən dünya ictimaiyyətinin, o cümlədən Azərbaycan cəmiyyətinin diqqət mərkəzindədir. Azərbaycanda demokratik, dünyəvi dövlətin qurulduğu, sosial, iqtisadi və hüquqi islahatların geniş vüsət aldığı bir dövrdə korrupsiya cəmiyyətdə sosial-iqtisadi, siyasi-hüquqi, mənəvi-psixoloji problemlərin yaranmasına, qanunların işləməməsinə, əhalidə dövlət orqanlarına inamsızlığın yaranmasına səbəb olur.

İşin məqsədi: “Vəzifə saxtakarlığının korrupsiya cinayətləri və qulluq mənafeyi əleyhinə olan digər cinayətlərin bir növü kimi hüquqi təhlili” mövzusunda yazdığımız elmi məqalədə əsas məqsəd, adı çəkilən cinayət əməli ilə cinayət-hüquqi mübarizədə müsbət nəticələr əldə edilməsindən ötrü həmin əməlin düzgün hüquqi təhlilinin verilməsidir.

Korrupsiya iqtisadiyyata ziyan vurur, sağlam rəqabəti boğur, cəmiyyətdə mövcud sosial-psixoloji və mənəvi durumun pisləşməsinə gətirib çıxarır. Sosial, hüquqi, iqtisadi, psixoloji və digər aspektlərə malik hadisə kimi korrupsiya qədim zamanlardan yaranmış olsa da, son illərdə, böyük siyasi, sosial və iqtisadi dəyişikliklərlə xarakterizə olunan müasir dövrdə xüsusilə geniş yayılmış, onun ictimai təhlükəliliyi qat-qat artmışdır. Belə ki, korrupsiya sosial gərginliyi artırır, təhsil və səhiyyə sahələrinə nüfuz edərək cəmiyyətin istər mənəvi, istərsə də bioloji tənəzzülünü gücləndirir [1, s.6].

Qeyd edək ki, vəzifə saxtakarlığı cinayəti yuxarıda haqqında bəhs etdiyimiz, bu qisim ictimai təhlükəli əməllərdəndir. Odur ki, Azərbaycan Respublikasının hazırda qüvvədə olan 1999-cu il Cinayət Məcəlləsinin 11-ci Bölməsinin (Dövlət hakimiyyəti əleyhinə olan cinayətlər) 33-cü Fəslinin (Korrupsiya cinayətləri və qulluq mənafeyi əleyhinə olan digər cinayətlər) “Vəzifə saxtakarlığı” adlanan 313-cü maddəsində vəzifə saxtakarlığı ilə bağlı məsuliyyət məsələsi həll edilərkən, ona belə bir aydınlıq verilir ki, vəzifə saxtakarlığı dedikdə, tamah və s. şəxsi niyyətlərlə vəzifəli şəxs tərəfindən rəsmi sənədlərə və ya informasiya resurslarına bilə-bilə yalan məlumatların daxil edilməsi, habelə göstərilən sənədlərdə və ya informasiya resurslarında onların həqiqi məzmununu təhrif edən düzəlişlərin edilməsi başa düşülür. Belə əməllərin törədilməsinə görə isə qanunda 1500 - 3000 manatadək cərimə və ya bir ildən iki ilədək müddətə islah işləri və ya iki ilədək müddətə müəyyən vəzifə tutma və ya müəyyən fəaliyyətlə məşğulolma hüququndan məhrum edilməklə azadlıqdan məhrumetmə cəzası nəzərdə tutulur [2].

İlk növbədə, onu qeyd edək ki, bu cinayətin ictimai təhlükəliliyi ondan ibarətdir ki, CM-in 313-cü maddəsində nəzərdə tutulmuş əməllərin törədilməsi nəticəsində dövlət və idarəetmə

orqanlarının normal fəaliyyəti pozulur, dövlət və ya bələdiyyə (yerli özünüidarəetmə) xidmətinin mənafeyinə qəsd edilir. Bu baxımdan, cinayətin obyektı dövlət və bələdiyyə (yerli özünüidarəetmə) orqanlarının normal fəaliyyəti ilə bağlı ictimai münasibətlərdir.

Bütövlükdə, qeyd edə bilərik ki, vəzifə saxtakarlığı vəzifə və qulluq səlahiyyətlərindən sui-istifadə etmənin bir növüdür. Ona görə ki, bu cinayət vəzifə və qulluq səlahiyyətlərindən sui-istifadə etməklə rəsmi sənədlərə, informasiya resurslarına bilə-bilə yalan və onların əsl məzmununu təhrif edən məlumatların daxil edilməsi yolu ilə törədilir. Deməli, cinayətin predmeti lazımi formada tərtib olunan, zəruri rekvizitlərə malik olan, faktları və hadisələri təsdiqləyən, hüquqi əhəmiyyətli aktlar, yəni rəsmi sənədlər və ya informasiya resurslarıdır. Qeyd edək ki, sənədlər hüquq münasibətlərinin yaranması, dəyişdirilməsi və xitamından ibarət müəyyən hüquqi nəticələr doğurur və bir sıra hallarda, cinayətin predmeti dövlət və ya bələdiyyə təşkilatlarının sərəncamında olan xüsusi sənədlər (müqavilələr, vəsiyyətnamələr və s.) də ola bilər. Lakin bir məqamı da diqqətə çatdıraq ki, burada, hər şeydən əvvəl, “rəsmi” terminini düzgün başa düşmək lazımdır. Belə ki, bu ilk növbədə, hakimiyyət orqanları, müxtəlif mülkiyyət formasına malik idarə, müəssisə və təşkilatlar, vəzifəli şəxslər tərəfindən çıxarılan sənədlərdir (məsələn, hesabat xarakterli sənədlər, hüquq və vəzifələri təsdiq edən sənədlər, hər hansı hüquqların verilməsinə dair müraciətlər, hüquq pozuntuları barəsində məlumatları özündə əks etdirən sənədlər və s.). Bu zaman, həm orqan, müəssisə və təşkilatdan çıxan, həm də daxil olan sənədlərdən bəhs edilir. Lakin, saxtalaşdırma vətəndaşlardan çıxan sənədlərdə də (ərizələr, gündəlik qeydlər, məktublar, əgər bunlar, məsələn, ölümün və ya sağlamlığa vurulmuş zərərin həqiqi səbəbinin gizlədilməsi, yol verilmiş səhlənkarlığa haqq qazandırılması və s. üçün lazımdırsa) mümkündür. Eləcə də, saxtalaşdırmanın predmeti qismində qeydiyyat yazıları da ola bilər.

Müəlliflərdən İ.B. Ağayev qeyd edir ki, sənəd anlayışı, sözün geniş mənasında yazılı sənədlərlə yanaşı, həmçinin, rəqəmli, qrafik göstəricilərini, cihazların göstəricilərinin yazıldığı lentləri, maşın daşıyıcılarında olan sənədləri də əhatə edir [3, s.610]. Lakin, sənədlər yazılı formada olmaya da bilər.

Bütövlükdə isə, rəsmi sənədlər dedikdə, hüquqi əhəmiyyəti olan faktları və məlumatları təsdiq etmək üçün dövlət və ya yerli özünüidarə orqanları, habelə dövlət və bələdiyyə idarə, müəssisə və təşkilatları tərəfindən verilən yazılı aktlar başa düşülür. Rəsmi sənədlər, bir qayda olaraq, özünəməxsus rekvizitlərə (təşkilatın möhürü, ştamplı, sənədin nömrəsi, tarixi) malik olur və müvafiq vəzifəli şəxs tərəfindən imzalanır. Dövlət və ya yerli özünüidarə orqanı, yaxud dövlət və bələdiyyə müəssisəsi hesab edilməyən kommersiya və qeyri-kommersiya strukturları tərəfindən verilən rəsmi sənədlər bu cinayətin predmeti ola bilməz. Bu cür sənədlərin saxtalaşdırılması, müvafiq əlamətlər olduqda, CM-in 320-ci maddəsi (rəsmi sənədləri, dövlət təltiflərini, möhürləri, ştampları, blankları saxtalaşdırma, qanunsuz hazırlama, satma və saxta sənədlərdən istifadə etmə) ilə cinayət məsuliyyətinə səbəb ola bilər [4, s.658].

Azərbaycan Respublikasının “İnformasiya, informasiyalaşdırma və informasiyanın mühafizəsi haqqında” 3 aprel 1998-ci il tarixli Qanununun 2-ci maddəsinə əsasən, informasiya resursları (ehtiyatları) dedikdə, informasiya sistemlərində (kitabxanalarda, arxivlərdə, fondlarda, məlumat banklarında və s.) olan sənədlər və sənəd massivləri, habelə ayrıca mövcud olan sənədlər və onların massivləri başa düşülür [5].

Obyektiv cəhətdən bu cinayət rəsmi sənədlərə və ya informasiya resurslarına bilə-bilə yalan məlumatlar daxil edilməsində, habelə göstərilən sənədlərdə və ya informasiya resurslarında onların həqiqi məzmununu təhrif edən düzəlişlərin edilməsində ifadə olunur. Ümumiyyətlə, CM-in 313-cü maddəsində nəzərdə tutulan vəzifə saxtakarlığı əməli obyektiv cəhətin quruluşuna görə formal tərkiblikdir və bu cinayət rəsmi sənədlərə və ya informasiya resurslarına yalan məlumatın daxil edildiyi, yaxud da həmin sənədlərə və ya informasiya resurslarına onların həqiqi məzmununu təhrif edən hər hansı düzəlişin edildiyi andan başa çatmış sayılır. Bütövlükdə götürdükdə isə, bu əməl aşağıdakı hərəkətlərdən birinin edildiyi andan başa çatmış hesab edilir:

1. Rəsmi sənədlərə və ya informasiya resurslarına bilə-bilə yalan məlumatları daxil etmə. Bu halda, qanuna uyğun olaraq, bütün əlamətlərin və rekvizitlərin saxlandığı sənədin əslinə həqiqətə

uyğun olmayan məlumatlar daxil edilir. Ancaq bu zaman, məlumatların bir hissəsi həqiqi də ola bilər.

2. Rəsmi sənədlərdə və ya informasiya resurslarında onların həqiqi məzmununu təhrif edən əlavə və düzəlişlərin edilməsi (fiziki saxtalaşdırma). Bu halda, əslində həqiqi olan sənədə müxtəlif üsullarla (yeni sözlərin və ya rəqəmlərin əlavə edilməsi, mətnin bir hissəsinin silinməsi və s.) düzəliş edilir. Yəni, ilkin mətnin müəyyən hissəsi pozulmaqla və ya digər oxşar hərəkətlərlə, sənədin orijinal mətni təhrif olunur. Bu cür sənəd zahirən keyfiyyətsiz olur ki, bunu da, ya əyani şəkildə, ya da mütəxəssis rəyinə əsasən, müəyyən etmək olar.

Lakin, ədəbiyyatlarda törədilmə üsuluna görə vəzifə saxtakarlığının iki növü göstərilir:

a) yalan məlumatların daxil edilməsindən ibarət olan əqli üsul;

b) pozma, kimyəvi üsulla silmə, yapışdırma yolu ilə sənədə fiziki təsir göstərməklə olunan maddi üsul [6, s.729].

Onu da qeyd edək ki, əgər vəzifəli şəxs tərəfindən törədilən vəzifə saxtakarlığı nəticəsində vətəndaşların, təşkilatların, cəmiyyətin, dövlətin hüquqları və qanuni mənafeləri əhəmiyyətli dərəcədə pozularsa, əməl yalnız CM-in 308-ci maddəsi (Vəzifə səlahiyyətlərindən sui-istifadə) ilə tövsiyə edilməlidir [7, s.471].

Vəzifə saxtakarlığı çox vaxt başqa cinayətlərə (məsələn, talama, hakimiyyət səlahiyyətlərini aşmaq və s.) hazırlığın üsulu kimi də özünü göstərə bilər.

Bu cinayət subyektiv cəhətdən birbaşa qəsdlə və tamah niyyəti ilə, yaxud da şəxsi maraqla xarakterizə olunur. Yəni, təqsirkar rəsmi sənədləri saxtalaşdırdığını dərk edir və bunu arzu edir. Burada, tamah motivi isə, təqsirləndirilən şəxsin özü, yaxınları və tanışları üçün əmlak xarakterli mənfəət əldə etmək arzusu və ya əmlak xərclərindən azad olmaq cəhdində ifadə olunur. Sair şəxsi maraqlara isə aiddir: merkantil əlaqələr qurmağa cəhd, qohumbazlıq, ailə intiqamı, qısqanclıq, paxıllıq, işdəki xətalrı və ya özünün səriştəsizliyini ört-basdır etmək cəhdi, mənsəbpərəstlik və s. [7, s.471].

Vəzifə saxtakarlığı cinayətinin subyekti yalnız vəzifəli şəxslər ola bilər. Vəzifəli şəxslərin anlayışı isə, 1999-cu il Cinayət Məcəlləsinin 308-ci maddəsinin (Vəzifə səlahiyyətlərindən sui-istifadə) "Qeyd" hissəsində verilib. Belə ki, orada, vəzifəli şəxslərin aşağıdakı kateqoriyaları müəyyən edilib:

1) Hakimiyyət nümayəndələri, o cümlədən Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası və qanunları ilə müəyyən olunmuş qaydada dövlət orqanlarına seçilmiş və ya təyin edilmiş, yaxud xüsusi səlahiyyət əsasında dövlət və ya yerli özünüidarə orqanlarını təmsil edən şəxslər, zabit, gizir, miçman olan hərbi qulluqçular, dövlət qulluqçuları (dövlət qulluğunun xüsusi növündə çalışan şəxslər daxil olmaqla), bələdiyyə üzvləri və bələdiyyə qulluqçuları.

2) Dövlət orqanlarında seçkili vəzifələrə namizədliyi qanunla müəyyən edilən qaydada qeydə alınmış şəxslər.

3) Dövlət və bələdiyyə müəssisə, idarə və təşkilatların, o cümlədən publik hüquqi şəxslərin, həmçinin kommersiya və qeyri-kommersiya təşkilatlarının rəhbərləri və işçiləri.

4) Dövlət və bələdiyyə müəssisə, idarə və təşkilatlarında, o cümlədən publik hüquqi şəxslərdə, həmçinin, kommersiya və qeyri-kommersiya təşkilatlarında xüsusi səlahiyyət üzrə təşkilati-sərəncamverici və ya inzibati-təsərrüfat funksiyalarını yerinə yetirən şəxslər.

5) Hüquqi şəxs yaratmadan sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olan şəxslər.

6) Xarici ölkələrin dövlət orqanlarının vəzifəli şəxsləri, xarici ölkələrin seçkili dövlət orqanlarının üzvləri, beynəlxalq təşkilatların vəzifəli şəxsləri və digər qulluqçuları, beynəlxalq parlament assambleyalarının üzvləri.

7) Beynəlxalq məhkəmələrin hakimləri və digər vəzifəli şəxsləri, Azərbaycan Respublikası və ya xarici ölkələrin qanunlarına, habelə Azərbaycan Respublikasının tərəfdar çıxdığı beynəlxalq müqavilələrə əsasən fəaliyyət göstərən yerli, xarici və beynəlxalq arbitrlər, xarici andlı iclasçılar.

Onu da qeyd edək ki, CM-in 313-cü maddəsi üzrə cinayət məsuliyyəti məsələsini həll edərkən nəzərə almaq lazımdır ki, CM-in 99-4-cü maddəsində göstərilən şərtlər olduqda, bu maddədə təsbit olunan cinayətin törədilməsi ilə bağlılığı olan hüquqi şəxsə də cinayət-hüquqi tədbirlər tətbiq oluna bilər.

Cinayət Məcəlləsinin 313-cü maddəsində (Vəzifə saxtakarlığı) nəzərdə tutulmuş əməlin CM-in 320-ci (Rəsmi sənədləri, dövlət təltiflərini, möhürləri, ştampları, blankları saxtalaşdırma, qanunsuz hazırlama, satma və ya saxta sənədlərdən istifadə etmə) maddəsində təsbit olunmuş əməllə fərqi gəldikdə isə, deyə bilərik ki, 320-ci maddədə göstərilən cinayətin obyektini idarəetmə fəaliyyətinin predmetləri olan vəsiqə və ya digər rəsmi sənədlərin, dövlət təltiflərinin, möhür, ştamp və blankların hazırlanmasının, onlardan istifadənin və həmin predmetlərlə davranışın qanunvericiliklə müəyyən olunmuş qaydasıdır. Buna görə də, hüquq verən və ya vəzifədən azad edən vəsiqə və ya digər rəsmi sənədlər, dövlət təltifləri, möhür, ştamp və blanklar CM-in 320-ci maddəsindəki əməllərin predmetini təşkil edir.

Bundan başqa, vəzifə saxtakarlığından fərqli olaraq, CM-in 320.1-ci maddəsində nəzərdə tutulan cinayət obyektiv cəhətdən aşağıdakı fəal hərəkətlərlə törədilir:

- Hüquq verən və ya vəzifədən azad edən vəsiqəni və ya digər rəsmi sənədi saxtalaşdırma.
- Hüquq verən və ya vəzifədən azad edən vəsiqəni və ya digər rəsmi sənədi satma.
- Azərbaycan Respublikasının saxta dövlət təltifini, ştampı, möhürü və blankı hazırlama.
- Azərbaycan Respublikasının saxta dövlət təltifini, ştampı, möhürü və blankı satma.

Daha sonra, CM-in 320.1-ci maddəsi üzrə məqsəd (rəsmi sənəddən, dövlət təltifindən, ştamp, möhür və blankdan istifadə etmək məqsədi) cinayət tərkibinin zəruri əlamətidir. Odur ki, belə məqsəd olmadan, 320.1-ci maddənin dispoziisiyasında sadalanan əməllərin törədilməsi bu cinayətin tərkibini yaratmır.

Subyekt isə, vəzifə saxtakarlığından fərqli olaraq, 16 yaşına çatmış istənilən anlaqlı fiziki şəxslər ola bilər. Bu baxımdan, rəsmi sənədlər vəzifəli şəxs və ya vəzifəli şəxs olmayan dövlət qulluqçusu, yaxud yerli özünüidarəetmə orqanının qulluqçusu tərəfindən saxtalaşdırıldıqda, əməl yalnız CM-in 313-cü maddəsi ilə tövsiyə olunur. Lakin saxta sənədin tərtib edilməsi və ondan istifadə olunması müstəqil hərəkət olduğu üçün əməl cinayətlərin məcmusu qaydasında – CM-in 313-cü maddəsi və saxta sənəddən cinayətkar məqsədlər üçün istifadə etməyə görə məsuliyyət nəzərdə tutan maddə (CM-in 320.2-ci maddəsi) ilə tövsiyə edilməlidir.

Nəticə. Məqalənin yazılması ilə gəldiyimiz nəticə ondan ibarətdir ki, vəzifə saxtakarlığı korrupsiya və qulluq mənafeyi əleyhinə olan digər cinayətlər arasında özünün ictimai təhlükəliliyi, təcrübədə başvermə tezliyi ilə fərqlənən əməllərdən biridir. Korrupsiya cinayətlərinin törədilməsində, onların ört-basdır edilməsində, adətən, vəzifə saxtakarlığına yol verilsə də, bu əməl Azərbaycan Respublikasının 1999-cu il Cinayət Məcəlləsinin 320-ci maddəsində (Rəsmi sənədləri, dövlət təltiflərini, möhürləri, ştampları, blankları saxtalaşdırma, qanunsuz hazırlama, satma və ya saxta sənədlərdən istifadə etmə) nəzərdə tutulmuş cinayətdən müəyyən oxşarlıqların olmasına baxmayaraq, özünün spesifik tərkib əlamətlərinə görə kəskin fərqlənir.

ƏDƏBİYYAT

1. Cavadov F., Abdullayev Y. Korrupsiyanın tarixi kökləri və ictimai təhlükəliliyi // Məhkəmə ekspertizası, kriminalistika və kriminologiyanın aktual məsələləri (Elmi Əsərlər məcmuəsi). Bakı, 2013, №59, s.6-26.
2. <http://www.e-qanun.az/framework/46947> – Azərbaycan Respublikasının 30 dekabr 1999-cu il Cinayət Məcəlləsi.
3. Агаев И.Б. Уголовное право Азербайджанской Республики. Общая и Особенная части: Учебник / И.Б.Агаев, В.П.Ревин; предисл. В.П. Ревина. М.: Юрист, 2009, 684 с.
4. Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinin Kommentariyası / H.e.d., prof. F.Y. Səməndərovun redaktəsi ilə. Yenidən işlənmiş təkrar nəşr. II hissə. CM-in 190 – 353-cü maddələrinin şərh. Bakı: “Hüquq Yayın Evi”, 2018, 800 s.
5. <http://www.e-qanun.az/framework/3525> – “Azərbaycan Respublikasının “İnformasiya, informasiyalasdırma və informasiyanın mühafizəsi haqqında” 3 aprel 1998-ci il Qanunu.
6. Quliyev R.İ., İmanov M.N. Cinayət hüququ. Xüsusi hissə: Dərslik. Təkrar nəşr. Bakı: Qanun, 2004, 816s.
7. İmanlı M.N. Cinayət hüququ. Xüsusi hissə: Dərslik. Yenidən işlənmiş və əlavə edilmiş üçüncü nəşr. Bakı, 2019, 768 s.

REFERENCES

1. Cavadov F., Abdullayev Y. Korrupsiyanın tarixi kökləri və ictimai təhlükəliliyi // Məhkəmə ekspertizası, kriminalistika və kriminologiyanın aktual məsələləri (Elmi Əsərlər məcmuəsi). Bakı, 2013, №59, s.6-26.

2. [http:// www.e-qanun.az/framework/46947](http://www.e-qanun.az/framework/46947) – Azərbaycan Respublikasının 30 dekabr 1999-cu il Cinayət Məcəlləsi.
3. Agayev I.B. Uqolovnoye pravo Azerbaycanskoy Respubliki. Obshaya i Osobennaya chasti: Uchebnik / I.B.Agayev, V.P.Revin; predisl. V.P.Revina. M.: Yurist, 2009, 684 s.
4. Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinin Kommentariyası / H.ə.d., prof. F.Y.Semenderovun redaktəsi ilə. Yeniden işlənmiş təkrar nəşr. II hissə. CM-in 190 – 353-cü maddələrinin şərhi. Bakı: “Huquq Yayın Evi”, 2018, 800 s.
5. <http://www.e-qanun.az/framework/3525> – “Azərbaycan Respublikasının “Informasiya, informasiyalashdırma və informasiyanın mühafizəsi haqqında” 3 aprel 1998-ci il Ganunu
6. Guliyev R.I., Imanov M.N. Cinayət hüququ. Xüsusi hissə: Dərslik. Təkrar nəşr. Bakı: Ganun, 2004, 816s.
7. İmanlı M.N. Cinayət hüququ. Xüsusi hissə: Dərslik. Yeniden işlənmiş və əlavə edilməmiş üçüncü nəşr. Bakı, 2019, 768 s.

ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ ДОЛЖНОСТНОГО ПОДЛОГА КАК ВИДА КОРРУПЦИОННЫХ ПРЕСТУПЛЕНИЙ И ДРУГИХ ПРЕСТУПЛЕНИЙ ПРОТИВ СЛУЖЕБНОГО ИНТЕРЕСА

Асланов О.Р.

Бакинский Государственный Университет

Статья посвящена уголовно-правовому анализу служебного мошенничества, рассматриваемого как преступление против коррупции и другие преступления против служебного интереса. Таким образом, служебный подлог это одно из деяний которое отличается своей общественной опасностью и частотой встречаемости на практике коррупционных и иных преступлений против интересов государственной службы. Поэтому, в статье уточняются характер и содержание упомянутого преступления, ссылаясь на мнения, высказанные некоторыми авторами в юридической литературе относительно практики должностного подлога.

Ключевые слова: Коррупция, служебные интересы, должностной подлог, официальные документы, должностное лицо, информационные ресурсы, подлог документов.

LEGAL ANALYSIS OF SERVICE FRAUD AS A TYPE OF CORRUPTION AND OTHER CRIMES AGAINST THE PROFESSIONAL INTERESTS

Aslanov O.R.

Baku State University

The article is devoted to the criminal law analysis of corruption and other crimes against the professional interests. In addition, the article explains the nature and content of the crime, provides opinions expressed by some authors in the legal literature on the practice of forging documents.

Keywords: Corruption, professional interest, service fraud, official documents, responsible person, information resources, forging documents.

Rəyçi: h.f.d. S.X. Mürşüdəova

Müəllif haqqında məlumat

Soyadı, adı, atasının adı	İş yeri	Vəzifəsi, elmi dərəcəsi, elmi adı	Əlaqə
Aslanov Orxan Rüşət oğlu	Bakı Dövlət Universiteti	Cinayət hüququ və kriminologiya kafedrasının dosent əvəzi, h.f.d.	aslanov.orxan@gmail.com (+994) 50-337-71-81